

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อศึกษาปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามขนาดโรงเรียน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์ของครูผู้สอน เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จากโรงเรียนทั้งหมด 184 โรงเรียน เป็นครูสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 859 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยใช้ตารางคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 608) ได้กลุ่มตัวอย่าง 250 คน จากโรงเรียน 125 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งมี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (check list) สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ขนาดของโรงเรียน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ประกอบด้วย คำถาม 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 5 ด้าน

คือ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียน การสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล เป็นแบบสอบถามที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 17 คน พิจารณา แนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยให้ด้านละ 3 อันดับ เรียงตามลำดับคะแนนจากมากไปหาน้อย

เครื่องมือนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพโดยเสนอต่อประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาแล้วนำไปทดลองใช้กับครูผู้สอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .20 - .83 และได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการโดย

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ถึงผู้อำนวยการสามัญศึกษาทุกจังหวัดในเขตการศึกษา 12 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามให้แก่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12
2. จัดส่งแบบสอบถาม จำนวน 250 ฉบับ ไปยังครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างตามจังหวัดต่าง ๆ และผู้วิจัยนัดหมายไปรับแบบสอบถามคืน ที่สำนักงานสามัญศึกษา ในแต่ละจังหวัด ซึ่งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีโดยได้รับแบบสอบถามคืนกลับมาทั้งสิ้น 250 ฉบับ จากจำนวน 250 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 โดยการขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จากผู้เชี่ยวชาญรวม 17 คน ส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows สถิติที่ใช้ คือ การหาค่าคะแนนเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามขนาดโรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ ใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) การเปรียบเทียบปัญหาการ

นิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษ จำแนกตามวุฒิการศึกษาของครู และประสบการณ์ของครู ใช้สถิติทดสอบค่า t (t-test) และการหาแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยผู้เชี่ยวชาญ โดยพิจารณาจากข้อที่ควรปฏิบัติมากที่สุด 3 อันดับแรก ที่มีน้ำหนักคะแนนมากไปน้อย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 5 ด้าน เรียงลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

2. ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามขนาดโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็ก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอน ปัญหาของโรงเรียนขนาดกลาง เรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ปัญหาของโรงเรียนขนาดใหญ่ เรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

3. ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามวุฒิการศึกษาของครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามทัศนะของครูที่มีวุฒิปริญญาตรี เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามทัศนะของครูที่มีวุฒิสองปริญญาตรี เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านเนื้อหาวิชา และด้านสื่อการเรียนการสอน

4. ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามประสบการณ์ของครูผู้สอน โดยรวมและ

รายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามทัศนะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์น้อย เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอน ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามทัศนะของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์มาก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

5. เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6. เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามวุฒิการศึกษาของครูผู้สอน คือ ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามประสบการณ์ของครูผู้สอน คือ ประสบการณ์น้อย และประสบการณ์มาก แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. แนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ทั้ง 5 ด้าน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้คือ

จากสภาพปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

8.1 ด้านหลักสูตร มีแนวทางการพัฒนาดังนี้ ประชุม ชี้แจง รับฟัง และอภิปรายปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ จัดทำเอกสาร คู่มือ แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษไว้เพื่อครูได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

8.2 ด้านเนื้อหาวิชา มีแนวทางการพัฒนาดังนี้ ประชุม ชี้แจง หรืออบรมเพื่อกำหนดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ กำหนดเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับประสบการณ์เดิม ความถนัด ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนครู พัฒนาคู่มือการสอนหรือเอกสารประกอบการสอน

8.3 ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน มีแนวทางการพัฒนาดังนี้ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมให้มีการสาธิตการสอนและมีโอกาส

แลกเปลี่ยนการเรียนรู้วิธีการสอน ส่งเสริมการนิเทศการสอนเป็นรายบุคคลจะได้ทราบปัญหาและความต้องการ เพื่อดำเนินการพัฒนา

8.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน มีแนวทางการพัฒนาดังนี้ ประชุม ชี้แจง รับฟัง อภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่เกี่ยวกับการแสดงสาธิตสื่อการสอนที่น่าสนใจพัฒนาให้ครูผู้สอนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

8.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล มีแนวทางการพัฒนาดังนี้ จัดประชุม ชี้แจง หรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียนเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน

อภิปรายผล

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ซึ่งมีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาอภิปรายดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ทั้งโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศจะสอนให้บรรลุเป้าหมายได้นั้นต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ หลายด้าน เพราะเป็นสิ่งที่ไกลตัวผู้เรียน โอกาสที่จะใช้ความรู้และการฝึกฝนมีน้อย การเรียนรู้จึงต้องอาศัยการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นหลัก ซึ่งครูเป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ดังที่ มิเชล (Michel, 1967, p. 404) ได้กล่าวถึง การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศไว้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศนั้นเป็นงานหนักมากสำหรับผู้เรียน แต่ผู้เรียนที่มีสติปัญญาพอสมควรทุกคนสามารถประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศได้ ถ้าหากได้ครูที่ดีและแบบเรียนที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2530, หน้า 284) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนภาษาอังกฤษแม้จะเป็นการยากสำหรับผู้เรียน แต่ถ้าหากมีครูดี มีคุณภาพและมีสมรรถภาพสูง สามารถเปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับแนวทางการเรียนการสอนตามหลักสูตรได้ดี มีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ตลอดจนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้อย่างดีแล้ว นักเรียนก็จะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ แต่ถ้า

ครูไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างดีแล้ว นักเรียนก็จะประสบผลสำเร็จในการเรียนได้ยาก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนิเทศครูสอนภาษาอังกฤษอยู่อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฮิล และดอบบีน (Hill & Dobbyn, 1983, p. 1) ที่กล่าวว่า รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการควรจะต้องตระหนักถึงความจำเป็นที่ต้องปรับปรุงพัฒนาพฤติกรรมการสอนในห้องเรียนของครูสอนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการรักษาและยกมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียน และเนื่องจากครูบางคนก็มีทักษะความสามารถ แต่บางคนก็มีไม่มากนัก บางคนมีความสามารถพอแต่ไม่เคยที่จะพยายามตรวจสอบว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้จริงหรือไม่ และเชื่อว่าการนิเทศการสอนจะช่วยพัฒนาครูให้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่ดีขึ้น เพื่อช่วยให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาคนและพัฒนางานได้

แต่ปัญหาและสาเหตุของความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สิ่งที่สำคัญคือ ครูผู้สอนไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของหลักสูตร การแก้ไขและการปรับปรุงจึงควรมุ่งไปที่ตัวครูผู้สอนเป็นอันดับแรก ครูเป็นปัจจัยสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ครูเป็นผู้ทำให้หลักสูตร บทเรียน และวิธีการที่กำหนดไว้ได้ผลตามจุดมุ่งหมาย ความรู้ ความชำนาญ คุณภาพของครู ภาวะดีหรือร้ายในการสอน การชวนหาความรู้ของครู ลักษณะดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน บทบาทของครูผู้สอนต้องเปลี่ยน โดยครูเป็นผู้ปรับปรุง แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งยังต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนมาพัฒนา ปรับปรุงการเรียนการสอน สิ่งที่จะช่วยครูได้ คือ การนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะการนิเทศการสอนมีจุดมุ่งหมายในการที่จะปรับปรุงส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น หลักเกณฑ์ที่สำคัญอย่างยิ่งของการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษ คือ ต้องการทราบความต้องการของครู แล้วจึงวางแผนการนิเทศ เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ๆ การนิเทศการสอนมีความหมายต่อครู และมีผลต่อผู้รับการนิเทศที่เกิดขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา ดุรงค์พันธ์ (2527) เรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในเขตการศึกษา 12 เกี่ยวกับความต้องการ การนิเทศการสอน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาทุกโรงเรียนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 มีทั้งหมด 42 โรงเรียน จำนวนครู 269 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในเขตการศึกษา 12 ต้องการการนิเทศการสอนด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน

ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ สินสุดา ภักดีศรี (2538) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับความต้องการการนิเทศของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ในด้านหลักสูตร เนื้อหาวิชา วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อการเรียนการสอนและการวัดผล ประเมินผล กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 257 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยการแบ่งชั้นภูมิเป็นสัดส่วน ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา อยู่ในเกณฑ์สูง 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล สิ่งที่ต้องการในการนิเทศทั้ง 5 ด้าน มากเป็นอันดับหนึ่งมีดังนี้ การได้รับความรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอน คำแนะนำชี้แจงเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาในบางเรื่อง เช่น ศัพท์ สำนวน ประโยคที่เป็นภาษาพูด การเลือกใช้เทคนิคการสอนใหม่ ๆ ให้สอดคล้องกับทักษะต่าง ๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน เขียน เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน การจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน และการสร้างแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อใช้วัดทักษะต่าง ๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียน และสอดคล้องกับการศึกษาของ วสันต์ วันสทเวทวิสิฐ (2530, หน้า 113) พบสาเหตุที่การอบรมครูภาษาอังกฤษโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเป็นเพราะไม่มีการสำรวจความต้องการหรือถ้ามีก็ไม่ได้สำรวจในรายละเอียดจึงทำให้ผู้เข้ารับการอบรมไม่นำความรู้ไปใช้ประโยชน์เพื่อการเรียนการสอน ผู้อบรมมีความรู้ไม่เพียงพอ ผู้เข้ารับการอบรมไม่เห็นความจำเป็นหรือความสำคัญของการอบรม รูปแบบการอบรมไม่เหมาะสม เวลาของการอบรมไม่เหมาะสม ขาดการประเมินผลและติดตามผล

ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น รายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 5 ด้าน เรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

1.1 ด้านหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนการสอนทุก ๆ รายวิชา ก่อนทำการสอนครูต้องมีความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรให้ต้องแท้เสียก่อน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปในทิศทางเดียวกันอย่างถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการสอน แต่ในทางปฏิบัติแล้วครวมักไม่เข้าใจหลักสูตรและก็นำหลักสูตรไปใช้ ดังที่ ศรีวัย สุวรรณกิติ (2522, หน้า 74-76) กล่าวว่า ปัญหาของการเรียน

การสอนวิชาภาษาอังกฤษอีกประการหนึ่งคือ ครูไม่สนใจศึกษาหลักสูตรว่ามีจุดมุ่งหมายอย่างไร ทำให้การสอนเป็นไปโดยไม่มีหลักเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2521 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ที่กล่าวว่า ครูจำนวนมากยังไม่เข้าใจหลักสูตร จุดมุ่งหมายโครงสร้าง การใช้หนังสือเรียน การประเมินผลตามที่กระทรวงกำหนด แนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รุจา เกาวงศ์ (2524, หน้า 29-31) ที่พบว่า ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนหนึ่งเกิดจากตัวครูผู้สอน คือไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตร นอกจากนี้ วันทนีย์ ปกรโณดม, และเพ็ญศิริ ดิสกะประกาย (2521, หน้า 29-31) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ในด้านหลักสูตรครูบางส่วนไม่รู้ถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และครูส่วนใหญ่เข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงบางส่วน

1.2 ด้านเนื้อหาวิชา ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากเนื้อหาวิชาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังที่ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2527, หน้า 114-115) ได้กล่าวว่า เนื้อหาสาระคือ สิ่งที่ครูผู้สอนเลือกสรรและกำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายให้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน และเป็นตัวอย่างให้ครูผู้สอนได้กำหนดวิธีและกิจกรรมการสอนได้เหมาะสม การปรับเนื้อหาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ดังที่ วิจิตร วรุตบางกูร, กาญจนา ศรีกาพลินธุ์, และสุพิชญา ธีระกุล (2521, หน้า 13-14) ได้กล่าวว่า เมื่อหลักสูตรได้รับการพัฒนาสิ่งที่จะตามมาคือ การปรับปรุงเนื้อหาวิชา เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะเนื้อหาวิชาเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้หลักสูตรบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ในปัจจุบันความรู้ของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษด้านเนื้อหาวิชาเป็นปัญหาการเรียนการสอนมาก ดังที่ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (2521, หน้า 72-76) ได้กล่าวว่า ครูบางคนยังมีความรู้ไม่ได้มาตรฐาน มีความรู้เนื้อหาวิชาไม่แม่นยำพอ ได้รับการฝึกฝนมาไม่เพียงพอ จึงทำให้มีความรู้ความชำนาญน้อย และจากการวิจัยของ ธีระพงศ์ แก่นอินทร์ (2525, หน้า 79-80) ซึ่งทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ครูต้องการเข้ารับการอบรม ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา และวิธีสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา ดุรงค์พันธ์ (2527, หน้า 7) ได้วิจัยพบว่า ครูภาษาอังกฤษต้องการให้มีการนิเทศการสอนด้านเนื้อหาวิชาอยู่ในระดับสูงมาก และโบเวน Bowen (1962, p. 6) ได้สรุปถึงความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองว่าครูต้องการให้มี การอบรมสัมมนาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ และต้องการให้มีการอธิบายข้อความในตำราค้นคว้าและคู่มือครูให้ครูได้ทราบเป็น

อย่างดี พร้อมทั้งยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนพอที่จะนำไปปฏิบัติจริงได้ และต้องการให้ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือตำราไว้ค้นคว้าที่เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษบ้าง

1.3 ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากวิธีการสอนและเทคนิคการสอนคือสื่อกลางที่ครูใช้ในการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจตามเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ซึ่ง สنجัด อุทรานันท์ (2529, หน้า 65) ได้กล่าวว่า ในการเลือกวิธีสอนนั้นผู้สอนต้องเลือกให้เหมาะสมกับความสนใจหรือวัยของผู้เรียนด้วย โดยมีข้อคำนึงว่า ควรเลือกวิธีสอนที่เห็นว่าตนสามารถจะทำได้ ให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีให้ได้มากที่สุด ส่วน สุโรพงษ์ ทองเจริญ (2535, หน้า 98) ได้กล่าวว่า ครูควรพิจารณาหาเทคนิคในการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพการเรียนการสอน โดยไม่จำกัดว่าจะต้องสอนด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนั้นครูผู้สอนจึงควรมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่ในปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษายังคงเป็นปัญหาอยู่มากในด้านวิธีการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สังเวียน สวัสดิกุล (2521, หน้า 3-4) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนมากนั้นแม้จะจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย แต่ในความเป็นจริงยังขาดความสามารถในการสอนทักษะต่าง ๆ จะเข้าใจแต่การสอนอ่านและไวยากรณ์ ส่วน อุทัย ภิรมย์ริน, และเพ็ญศรี รังสิยากุล (2521, หน้า 49-51) ได้กล่าวว่า ในด้านวิธีสอนโรงเรียนบางแห่งไม่สอนให้นักเรียนพูด สอนแต่อ่าน แปลและไวยากรณ์ นักเรียนจึงพูดไม่ได้ และ ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ (2522, หน้า 74-76) ได้กล่าวว่า ครูขาดความรู้ทางด้านวิธีสอนที่ถูกต้อง และไม่สามารถนำวิธีการสอนที่เหมาะสมไปใช้ประโยชน์ได้หรือนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง และขาดความมั่นใจในตัวเอง ซึ่งอาจไม่แม่นยำเนื้อหาวิชาหรือวิธีการสอนแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการสอนที่ให้ทักษะทั้ง 4 สัมพันธ์กัน จากปัญหาด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ครูจึงต้องการการนิเทศการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2525, หน้า 79-80) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และพบว่าครูต้องการให้มีการอบรมวิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษระยะสั้น ๆ จากศึกษานิเทศก์ และจากงานวิจัยของ สุนันทา คุงคพันธ์ (2527, หน้า 7) ได้พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความต้องการการนิเทศการสอน ด้านวิธีการสอนอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากสื่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันมีความสำคัญและจำเป็นมากในการที่จะช่วยให้การสอนของครูเป็นไปอย่างราบรื่น เพราะสื่อการเรียนการสอนจะช่วยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ช่วยพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนให้สมบูรณ์ กล่าวคือ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน ฟังเสียงต่าง ๆ ได้เข้าใจอย่างถูกต้องและรวดเร็ว อ่านและเขียนได้ถูกต้อง ซึ่ง สุโร พงษ์ทองเจริญ (2535, หน้า 189-190) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อจะช่วยการอธิบายของครู ทำให้ครูเสียเวลาน้อยลงแต่ได้ประโยชน์มากขึ้น ทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์เพิ่มขึ้นจากการได้ฟัง พูด และเขียน ทำให้บทเรียนมีความหมายมากขึ้น ผู้เรียนจะจำได้ดีขึ้น นอกจากนี้สื่อยังเป็นสิ่งเร้าความสนใจของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกิจกรรม แต่ในปัจจุบันการนำสื่อมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังมีความปัญหาอยู่มาก ดังที่ อุทัย ภิรมย์รื่น, และเพ็ญศรี รังสิยากุล (2521, หน้า 19-23) ได้สรุปปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์การสอนไว้ว่า ครูส่วนมากขาดแคลนหนังสือประกอบการค้นคว้า ไม่มีทุนเพียงพอที่จะจัดทำอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น และไม่มีเวลาจัดทำอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง จากปัญหาดังกล่าวแสดงว่าครูยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้และการผลิตสื่อการเรียนการสอน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นครูจึงมีความต้องการการนิเทศการสอนด้านสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2525, หน้า 79-80) ได้วิจัยพบว่า ครูต้องการได้รับคำแนะนำและคู่มือครูในการจัดทำและการใช้สื่อการเรียนการสอน และ สุรินทร์ ทรุณท์ (2527, หน้า ๑) ได้วิจัยพบว่า ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษต้องการให้มีการนิเทศการสอน ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล ผลการวิจัยพบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากการวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการเรียนการสอนเป็นเครื่องมืออื่นหนึ่งที่จะช่วยพิจารณาคุณภาพการศึกษา เพราะผลจากการวัดจะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครูและนักศึกษา เพื่อให้ปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นกระบวนการที่สำคัญที่ทำให้ทราบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายเพียงใด กรมวิชาการ (2540, หน้า 268 – 269) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูควรจะต้องมีคือ ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะมีจุดมุ่งหมาย โครงสร้าง และเนื้อหาดีเลิศเพียงใด ถ้าครูผู้สอนมีสมรรถภาพด้านการวัดผลและประเมินผลไม่ดีเท่าที่ควร การเรียนการสอนก็จะ

ประสบผลสำเร็จไม่สมบูรณ์เต็มที่ ดังนั้นครูจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับ สุันันทา ธรรมพันธ์ุ (2527, หน้า 73) และรุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2539, หน้า 85) พบว่า ครูมีความต้องการอบรมด้านการวัดผลและประเมินผลอย่างมาก ในเรื่องการวิเคราะห์ข้อสอบ สถิติการวิเคราะห์ และแบบวัดผลและประเมินผลที่มีคุณภาพ เพื่อประโยชน์ในการวัดผลและประเมินผลที่มีคุณภาพ สำหรับทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน

2. ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ปัญหาของโรงเรียนขนาดเล็ก เรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านสื่อการเรียนการสอน ปัญหาของโรงเรียนขนาดกลาง เรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ปัญหาของโรงเรียนขนาดใหญ่ เรียงตามลำดับได้ดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ ของกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 แบ่งตามจำนวนนักเรียนโดยที่โรงเรียนขนาดเล็กจะมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 499 คน โรงเรียนขนาดกลางมีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 500-1,499 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป การที่โรงเรียนแต่ละขนาดมีจำนวนนักเรียนที่แตกต่างกันอาจทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้ โดยที่ตามมาตรฐานสากลจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนควรมีนักเรียนแต่ละห้องประมาณ 20-40 คน แต่ในประเทศไทยส่วนใหญ่จำนวนนักเรียนต่อห้องประมาณ 40-50 คน การที่จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเรียนมีจำนวนมากเกินไปทำให้ความสนใจและเวลาที่ครูให้นักเรียนมีน้อย ทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะได้น้อยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2539) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการการนิเทศการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอนในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญดังกล่าวในระดับที่แตกต่างกัน ตั้งแต่ระดับปานกลางจนถึงระดับมาก

แต่หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 12 ได้พยายามที่จะปรับแผนการศึกษาสำหรับโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน โดยได้มีการประชุมสัมมนาครูและผู้บริหารโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สามารถวางแผนปรับเปลี่ยนเนื้อหาวิชา และการจัดการเรียนการสอน ที่สอดคล้องกับความต้องการ สภาพ และขนาดของโรงเรียน และมีความมุ่งหวังว่าการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชาของโรงเรียนในเขตการศึกษา 12 จะสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพที่ดี สามารถใช้ความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

3. ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามวุฒิการศึกษาของครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามทัศนะของครูที่มีวุฒิปริญญาตรี เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามทัศนะของครูที่มีวุฒิสองภาษาปริญญาตรี เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านเนื้อหาวิชา และด้านสื่อการเรียนการสอน

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจในหลักสูตร เนื้อหาวิชา ตลอดจนกระบวนการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไม่แตกต่างกัน ปัญหาและสาเหตุของความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษใน โรงเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ครูเป็นปัจจัยสำคัญและมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ส่วนใหญ่ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะมีความรู้ความสามารถ และความพร้อมน้อย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535, หน้า 1-2) จึงทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ วทานีย์ สุขพอดี (2524, บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นขาดความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ขาดกลวิธีในการสอน ขาดความรู้ในการใช้สื่อการเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ครูผู้สอนเป็นผู้มีส่วนสำคัญอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน กิจกรรมและเทคนิคต่าง ๆ จะประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไร่อมขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ส่วนในด้านหลักสูตร ครูมีปัญหาในการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (รุ่งทิพย์ พรหมศิริ, 2539, หน้า 77-89) จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา แนวการจัดการเรียนการสอน ครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หรือตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้ได้ ซึ่งครูส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นจุดประสงค์ที่คาดหวังสูงเกินไป และสอดคล้องกับ ศรีวิชัย สุวรรณกิติ (2522,

หน้า 74-76) ที่กล่าวว่า ปัญหา ของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ อีกประการหนึ่งคือ ครูไม่สนใจศึกษาหลักสูตรว่ามีจุดมุ่งหมายอย่างไร ทำให้การสอนเป็นไปโดยไม่มีหลักเกณฑ์ ซึ่ง สอดคล้องกับข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2540 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ที่กล่าวว่า ครูจำนวนมากยังไม่เข้าใจหลักสูตร จุดมุ่งหมายโครงสร้าง การใช้ หนังสือเรียน การประเมินผลตามที่กระทรวงกำหนด จากปัญหาดังกล่าวครูมีส่วนที่จะต้องเพิ่ม พูนความรู้ ความเข้าใจด้านหลักสูตร หรือมีการนิเทศการสอนด้านหลักสูตร ซึ่ง เสาวภา เชาว์ชลากร (2525, หน้า 242-255) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการนิเทศการศึกษาของโรงเรียนมัธยม ศึกษา พบว่า งานนิเทศการศึกษาด้านหลักสูตรเป็นสิ่งที่สมควรจัดทำ และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ อุทัย ภิรมย์ริน (2511, หน้า 19-23) ซึ่งทำการวิจัยเกี่ยวกับภาวะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และพบว่า ครูต้องการให้ทางราชการช่วยเหลือในการให้ความรู้เรื่องหลักสูตร และ สุนันทา ดุรงค์พันธุ์ (2527, หน้า ๑) ได้วิจัยพบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจ ในการที่ได้นิเทศการสอนด้านหลักสูตรมาก

4. ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 จำแนกตามประสพการณ์ของครูผู้สอน โดยรวมและ รายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการนิเทศการสอนวิชา ภาษาอังกฤษตามทัศนะของครูผู้สอนที่มีประสพการณ์น้อย เรียงตามลำดับได้ดังนี้ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ปัญหาการ นิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษตามทัศนะของครูผู้สอนที่มีประสพการณ์มาก เรียงตามลำดับได้ ดังนี้ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันจากสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ รวมทั้งเทคโนโลยี และวิทยาการใหม่ ๆ จึงจำเป็นต้องปรับและเปลี่ยนสภาพทางการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพสังคมด้วย ดังนั้น บทบาทของครู ผู้สอนทั้งประสพการณ์น้อยและประสพการณ์มากจึงต้องเปลี่ยนให้ทันกับเหตุการณ์ดังกล่าว โดย ครูเป็นผู้ปรับปรุง แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งยังต้องใช้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนมาพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ วไลรัตน์ บุญสวัสดิ์ (2538, หน้า 8) กล่าวว่า การรักษามาตรฐานของการศึกษาต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญ โดยเลือกจากผู้ที่มีความรู้มา ทำงานและช่วยนิเทศความรู้ใหม่ ๆ ให้แก่ครูที่ทำการสอนประจำให้มีความคิดกว้างไกล ก้าวหน้า ทันกับเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และ ชาญชัย อาจินสมাজার (2525, หน้า 7-8) กล่าวว่า

การนิเทศการศึกษาเป็นการให้บริการแก่ครูจำนวนมากที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน และการนิเทศการศึกษามีความจำเป็นต้องการทำให้ครูเป็นบุคคลที่ ทันสมัยอยู่เสมอ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีอยู่เสมอ การนิเทศการสอนเปรียบเสมือนส่วนหนึ่งของการนิเทศการศึกษาที่มุ่งจะพัฒนาการสอนของครูให้มีคุณภาพ เพื่อครูจะได้นำความรู้ ประสบการณ์ที่ได้รับ การคัดเลือกแล้วมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียน ผู้ที่ทำหน้าที่นิเทศการสอนจะทำหน้าที่กับครูโดยตรงไม่ใช่ทำหน้าที่กับผู้เรียน ผู้ที่ทำหน้าที่กับผู้เรียนคือครู ในการที่ผู้นิเทศการสอนทำงานกับครูนั้นจะเน้นหนักในด้านการช่วยเหลือ การสนับสนุน การมีส่วนร่วม ในการปรับปรุงการเรียนการสอน มากกว่าการแนะนำหรือสั่งการเพียงอย่างเดียว เนื่องจากการนิเทศการสอนมุ่งปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น แม้ว่าการเรียนการสอนจะดีอยู่แล้วก็ควรมีการนิเทศเพื่อให้ดียิ่งขึ้น ๆ เพื่อให้ทันต่อวิทยาการใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นอยู่เสมอ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

5. เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ระหว่างโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันโรงเรียนทุกโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จะต้องรวมกันเป็นกลุ่มโรงเรียนอยู่แล้ว และกลุ่มโรงเรียนก็จะพยายามดำเนินการปรับปรุงส่งเสริมงานวิชาการของทุกโรงเรียนในกลุ่มให้พัฒนาขึ้นโดยจะเห็นได้ว่าจำนวนครูผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนขนาดต่าง ๆ มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการเท่าเทียมกัน และในด้านงบประมาณ กรมสามัญศึกษาก็ได้จัดสรรให้โรงเรียนขนาดต่าง ๆ อย่างมีหลักเกณฑ์และเสมอภาคตามความจำเป็นของแต่ละขนาดโรงเรียน จำนวนครู และจำนวนนักเรียนอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุกูล จำปาขาว (2531, หน้า 145) ซึ่งทำการศึกษาความต้องการด้านวิชาการของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ที่พบว่า ผลการเปรียบเทียบความต้องการด้านวิชาการของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ระหว่างครูที่อยู่ในโรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง และโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า ครูที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความต้องการทางด้านวิชาการไม่แตกต่างกัน ทั้งในด้านหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

6. เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ระหว่างครูที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะส่วนใหญ่ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีวุฒิสูงกว่าปริญญาตรีมีเป็นส่วนน้อย ซึ่งการศึกษาต่อระดับที่สูงกว่าปริญญาตรีของครูส่วนมากจะศึกษาทางด้านบริหารการศึกษา จิตวิทยา แนนว และเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งไม่ใช่ความเชี่ยวชาญทางการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนั้น ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย ปรีสุขเกษม (2534) ได้ศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การสอนไม่มีผลต่อความต้องการการนิเทศการสอน และสอดคล้องกับการศึกษาของ เปี่ยมจันทร์ สังขะวินิจ (2536, หน้า 107) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการการพัฒนาของพนักงานครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลในจังหวัดชลบุรี ซึ่งเปรียบเทียบความต้องการการพัฒนาของพนักงานครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลในจังหวัดชลบุรี พบว่า พนักงานครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลในจังหวัดชลบุรี ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน แต่มีความต้องการพัฒนามากใกล้เคียงกัน

7. เปรียบเทียบปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ระหว่างครูที่มีประสบการณ์น้อย และประสบการณ์มาก โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นด้านหลักสูตรซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์น้อยมีระยะเวลาในการสอนและการปฏิบัติงานน้อย ทำให้การศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษน้อยตามไปด้วย ซึ่งแตกต่างจากครูที่มีประสบการณ์มากมีความรู้ความชำนาญในการสอนและการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี จะมีการพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเองให้สูงขึ้น มีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอน มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการอยู่เสมอ ซึ่งทำให้มีความรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิภรณ์ ศิวรานนท์ (2542, หน้า 101) พบว่า การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษาตามความคิดเห็นของข้าราชการครูสายผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน ต่อการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครู อยู่เสมอแตกต่างกัน ส่วนการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพอื่น ๆ และโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ปัญหาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ระหว่างครูที่มีประสบการณ์น้อย และประสบการณ์มาก โดยรวมและรายด้านอื่น ๆ อีก 4 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาวิชา ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีประสบการณ์น้อย และประสบการณ์มาก ต่างมีหน้าที่ในการปฏิบัติการสอนโดยยึดหลักสูตรและองค์ประกอบของหลักสูตร รวมทั้งเนื้อหา สาระ และแนวทางการจัด กิจกรรม การเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดผลและประเมินผลแบบ เดียวกัน ทำให้ครูต้องทำตามเป้าหมายของหลักสูตรเหมือนกัน และครูยังได้รับทราบนโยบายและ แนวทางการปฏิบัติงานต่าง ๆ จากการอบรม สัมมนาที่เหมือนกัน ซึ่ง ธงชัย สันติวงษ์ (2533, หน้า 430) กล่าวว่า บทบาท หน้าที่ และผ่านการอบรมที่เหมือนกันทำให้การตีความสอดคล้อง และเหมือนกันได้ จากเหตุผลดังกล่าวน่าจะเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ครูผู้สอนระดับก่อนประถม ศึกษาที่มีทั้งผู้ที่มีประสบการณ์น้อย และประสบการณ์มาก มีความต้องการการนิเทศการศึกษา ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ครูยังตระหนักด้วยว่า งานครูเป็นงานที่ให้การศึกษอบรมแก่เยาวชน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต ครูจึงต้องมีความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ

ทั้งนี้เนื่องจากวิชาการและเทคโนโลยีมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นครูจึงต้อง พัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้เป็นครูที่มีคุณภาพ และให้มีความรู้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง และจากนโยบายของ กรมสามัญศึกษา (2542, หน้า 8) ในการพัฒนาบุคคลของกรมที่จะ เร่งพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถของครู ผู้บริหาร และศึกษานิเทศก์ในการจัดและ พัฒนาการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง พัฒนาผลงานทางวิชาการและเป็นแบบ อย่างที่ดีต่อนักเรียน ทำให้ครูอาจารย์ต้องพัฒนาตนในด้านต่าง ๆ อย่างมาก เช่น ด้านวิชาการ ได้แก่ การจัดทำแผนการสอนที่เน้นกระบวนการจัดหาสื่ออุปกรณ์ และจัดทำเอกสารประกอบการ เรียนการสอนที่เน้นความถนัด ความสนใจ ความสามารถของนักเรียน ฝึกให้ศึกษาค้นคว้าด้วย ตนเอง มีการประเมินผลการสอนอย่างสม่ำเสมอ ดูแลเอาใจใส่ติดตามผลการเรียนและความ ประพฤติของนักเรียน ด้านการพัฒนาตนหาโอกาสเข้ารับการอบรมประชุมสัมมนาหรือได้รับการ นิเทศการสอน เพื่อเพิ่มพูนความรู้และวิชาชีพให้สูงขึ้น จะเห็นว่านโยบายกรมสามัญศึกษาทำให้ ครูทั้งที่มีประสบการณ์ในการสอนน้อย และครูที่มีประสบการณ์ในการสอนมาก มีความ กระตือรือร้นต่อการพัฒนาตนเองเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นฤกุล จำปาขาว (2531, หน้า 144) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการ ศึกษา 12 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความต้องการด้านวิชาการ

ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย ปรีสุขเกษม (2534) ศึกษาความต้องการ การนิเทศการสอนของครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ประสบการณ์การสอนของครูไม่มีผลต่อความ ต้องการการนิเทศการสอนและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมคิด โคมไสว (2536, หน้า 165) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการความช่วยเหลือด้านวิชาการของครูมัธยมศึกษาโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลจันทบุรี พบว่า ประสบการณ์ในการทำงานของครูที่แตกต่างกันไม่ทำให้ผู้สอนมี ความต้องการความช่วยเหลือด้านวิชาการทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัย ของ เปี่ยมจันทร์ สังขะวินิจ (2536, หน้า 108) ได้วิจัยเรื่อง ความต้องการการพัฒนาของ พนักงานครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลในจังหวัดชลบุรี ซึ่งเปรียบเทียบความต้องการการพัฒนาของ พนักงานครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป พบว่า ถึงแม้ว่าพนักงานครูโรงเรียนสังกัดเทศบาลในจังหวัดชลบุรี จะมีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน แต่ยังมีความต้องการพัฒนามากใกล้เคียงกัน

8. แนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ทั้ง 5 ด้าน ผลปรากฏดังนี้

8.1 ด้านหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชา ภาษาอังกฤษดังนี้ ประชุม ชี้แจง รับฟัง และอภิปรายปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรภาษา อังกฤษ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษ จัดทำเอกสาร คู่มือ แนวคิด เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษไว้เพื่อครูได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตร เป็นหัวใจของการจัดการเรียนการสอนเป็นเหมือนแบบแปลนสำหรับการจัดการเรียนการสอน ทำให้การจัดการเรียนการสอนดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งครูส่วนใหญ่ในปัจจุบันยังมีปัญหา ในด้านการใช้หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรมวิชาการ (2535) ที่ได้ประเมินผลการ นำหลักสูตรไปใช้ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า ครูส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตามหลักสูตรได้ใน ระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย บุญประเสริฐ (2540, หน้า 38) ที่กล่าว ถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารโรงเรียนในการใช้หลักสูตร คือ จัดประชุมผู้เกี่ยวข้องและ ครูผู้สอนเพื่อชี้แจง แนะนำ ทบทวนหลักสูตรก่อนเปิดภาคเรียนหรือก่อนลงมือสอน ติดตามผล การปฏิบัติและจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้หลักสูตร จัดหาหลักสูตร เอกสารหลักสูตร เอกสาร ประกอบหลักสูตร แนวการสอน คู่มือครู แผนการสอนให้เพียงพอและครบถ้วนทุกระดับชั้นเรียน ให้พร้อมและเพียงพอที่ครูจะใช้ เตรียมครูให้พร้อมที่จะใช้หลักสูตรโดยอบรมครูให้มีความรู้ความ เข้าใจหลักสูตรและวิธีการใช้หลักสูตรให้สัมฤทธิ์ผลตามที่หลักสูตรกำหนด และสอดคล้องกับงาน วิจัยของ วรณรัตน์ นันทจรจิต (2542, หน้า 141) ที่พบว่า แนวทางการพัฒนาการนิเทศการ

สอนครูสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ในด้านหลักสูตร ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนคือ จัดให้มีการประชุม ชี้แจง หรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาหลักสูตร จัดทำเอกสาร คู่มือ แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรเผยแพร่

8.2 ด้านเนื้อหาวิชา ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชา ภาษาอังกฤษดังนี้ ประชุม ชี้แจง หรืออบรมเพื่อกำหนดเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ กำหนดเนื้อหาวิชาให้สัมพันธ์และสอดคล้องกับประสบการณ์เดิม ความถนัด ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนครูพัฒนาคู่มือการสอนหรือเอกสาร ประกอบการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาวิชาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งใน กระบวนการจัดการเรียนการสอน ดังที่ ธวัชชัย ชัยจิระฉายากุล (2527, หน้า 114-115) ได้ กล่าวไว้ว่า เนื้อหาสาระคือสิ่งที่ครูผู้สอนเลือกสรร และกำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายให้เหมาะสมกับ ระดับชั้นของผู้เรียน และเป็นตัวอย่างให้ผู้สอนได้กำหนดวิธีและกิจกรรมการสอนให้เหมาะสม การปรับเนื้อหาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการ พัฒนาการเรียนการสอน และ วิจิตร วรตบางกูร, กาญจนา ศรีกาฬสินธุ์, และสุพิชญา ธีระกุล (2521, หน้า 13-14) ได้กล่าวว่า เมื่อหลักสูตรได้รับการพัฒนา สิ่งที่จะตามมาคือการปรับปรุง เนื้อหาวิชา เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะเนื้อหาวิชาเป็นสื่อสำคัญที่ จะทำให้หลักสูตรบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา คุรงค์พันธ์ (2527, หน้า 7) ได้วิจัยพบว่า ครูภาษาอังกฤษต้องการให้มีการนิเทศการสอนด้านเนื้อหาวิชาอยู่ ในระดับสูงมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ โบเวน (Bowen, 1962, p. 6) ได้สรุปถึงความ ต้องการของครูสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สองว่า ครูต้องการให้มีการอบรมสัมมนา เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ และต้องการให้มีการอธิบายข้อความในตำราค้นคว้าและคู่มือครูให้ครู ได้ทราบเป็นอย่างดี พร้อมทั้งยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจน พอที่จะนำไปปฏิบัติจริงได้ และต้องการ ให้ห้องสมุดโรงเรียนมีหนังสือตำราไว้ค้นคว้าที่เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษบ้าง

8.3 ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการ พัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษดังนี้ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ส่งเสริมให้มีการสาธิตการสอนและมีโอกาสแลกเปลี่ยนการเรียนรู้วิธีการสอน ส่งเสริมการนิเทศการสอนเป็นรายบุคคลจะได้ทราบปัญหาและความต้องการเพื่อดำเนินการ พัฒนา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิธีการสอนและเทคนิคการสอนเป็นสื่อกลางที่ครูใช้ในการถ่ายทอด ความรู้ ความเข้าใจตามเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

ซึ่ง ปรานี เถลิงผล (2524, หน้า 27) ได้กล่าวว่า วิธีสอน คือ กุศโลบายหรือวิธีการแนะแนว การจัดการเรียนการสอนที่ทำให้การสอนบังเกิดผลดี เป็นเสมือนสื่อระหว่างผู้เรียนและผู้สอน แต่ในปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังคงเป็นปัญหาอยู่มากในด้านวิธีการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนทักษะด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่ง ศรีวิทย์ สุวรรณกิตติ (2522, หน้า 74-76) ได้กล่าวว่า ครูขาดความรู้ด้านวิธีการสอนที่ถูกต้องและไม่สามารถนำวิธีการสอนที่เหมาะสมไปใช้ประโยชน์ได้ หรือนำไปใช้อย่างไม่ถูกต้องและขาดความมั่นใจในตัวเอง ซึ่งอาจเป็นเพราะไม่แม่นยำในเนื้อหาวิชาหรือวิธีสอนแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีสอนที่ให้ทักษะทั้ง 4 สัมพันธ์กัน ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญจึงได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนโดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมให้มีการสาธิตการสอน และมีโอกาสแลกเปลี่ยนการเรียนรู้วิธีการสอน ส่งเสริมการนิเทศการสอนเป็นรายบุคคลจะดีกว่า ทรานปัญหาและความต้องการเพื่อดำเนินการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อีรพงศ์ แก่นอินทร์ (2525, หน้า 79-80) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการเพื่อปรับปรุง การสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ และพบว่าครูต้องการให้มีการอบรมวิธีการสอนวิชาภาษาอังกฤษระยะสั้น ๆ จากศึกษานิเทศก์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนันทา ดุรงค์พันธุ์ (2527, หน้า 7) ได้พบว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษมีความต้องการการนิเทศการสอน ด้านวิธีการสอน อยู่ในระดับมาก

8.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศ การสอนวิชาภาษาอังกฤษดังนี้ ประชุม ชี้แจง รับฟัง อภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่เกี่ยวกับการแสดงสาธิตสื่อการสอนที่น่าสนใจ พัฒนาให้ครูผู้สอนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้สื่อการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันมีความสำคัญและจำเป็นมากในการที่จะช่วยการสอนของครูให้เป็นไปอย่างราบรื่นสมดังจุดมุ่งหมาย เพราะสื่อการเรียนการสอนจะช่วยจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน ช่วยพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนให้สมบูรณ์ กล่าวคือช่วยให้ผู้เรียนสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว ชัดเจน ฟังเสียงต่าง ๆ ได้เข้าใจอย่างถูกต้องและรวดเร็ว อ่าน และเขียนได้ถูกต้อง ซึ่ง สุโร พงษ์ทองเจริญ (2526, หน้า 189-190) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่า สื่อจะช่วยการ อธิบายของครู ทำให้ครูเสียเวลาน้อยลงแต่ได้ประโยชน์มากขึ้น ทำให้นักเรียนได้ประสบการณ์ เพิ่มขึ้นจากการได้ฟัง พูด และเขียน ทำให้บทเรียนมีความหมายมากขึ้น ผู้เรียนจะจำได้ดีขึ้น นอกจากนี้สื่อยังสร้างความสนใจของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกิจกรรม เพราะบางครั้งอุปกรณ์

การสอนที่ครูนำมาใช้อาจจะมอบหมายให้ผู้เรียนทำขึ้นก็ได้ ดังนั้นสื่อการเรียนการสอนจึงมีประโยชน์ และมีความสำคัญอย่างมากที่จะสนับสนุนให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่การนำสื่อมาใช้ในการเรียนการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบันยังมีปัญหาอยู่มาก ดังที่ อุทัย ภิรมย์ริน และเพ็ญศรี รังสิยากุล (2521, หน้า 19-23) สรุปปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในสวนที่เกี่ยวข้องกับอุปกรณ์การสอนไว้ว่า ครูส่วนใหญ่ขาดแคลนหนังสือประกอบการค้นคว้า ไม่มีทุนเพียงพอที่จะจัดทำอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น และไม่มีเวลาจัดทำอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง ดังนั้นผู้เชี่ยวชาญจึงได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยประชุม ชี้แจง รับฟัง อภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน มีการศึกษาดูงานนอกสถานที่เกี่ยวกับการแสดงสาธิตสื่อการสอนที่น่าสนใจ พัฒนาให้ครูผู้สอนมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวลิต ประทุมยศ (2544, หน้า 116) ที่พบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาความช่วยเหลือทางวิชาการด้านสื่อการเรียนการสอน โดยจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน จัดให้ครูมีการประเมินตนเองเกี่ยวกับการใช้สื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน จัดประชุม ชี้แจง หรืออภิปรายปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อเทคโนโลยีเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณรัตน์ นันทจรจิต (2542, หน้า 143) กล่าวว่า การที่จะพัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะความรู้ ความสามารถในการใช้สื่อและผลิตสื่อในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้นั้น จำเป็นที่ต้องให้ความรู้แก่ครูทั้งด้านทฤษฎีและปฏิบัติ จึงจำเป็นต้องมีการประชุมเชิงปฏิบัติการ ประชุม ชี้แจง หรือจัดเอกสาร คู่มือต่าง ๆ ไว้บริการแก่ครูได้ศึกษาค้นคว้า

8.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษดังนี้ จัดประชุม ชี้แจง หรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการวัดผลประเมินผลเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการเรียนการสอน เป็นเครื่องมืออันหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะผลจากการวัดจะเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครู เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงวิธีการสอน การแนะแนว และการประเมินผลหลักสูตร ดังที่กรมวิชาการ (2540, หน้า 268 - 269) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่สำคัญของกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่จะต้องมีคือ ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลถึงแม้ว่าหลักสูตรจะมีหลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างและเนื้อหาที่เลิศเพียงใด ถ้าครูผู้สอนมีสมรรถภาพ

ด้านการวัดผลและประเมินผลไม่ดีเท่าที่ควร การเรียนการสอนก็จะประสบผลสำเร็จไม่สมบูรณ์เต็มที่ ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล แต่ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในด้านการวัดผลและประเมินผล ซึ่ง สุนันทา ดุรงค์พันธุ์ (2527, หน้า 73) และ รุ่งทิพย์ พรหมศิริ (2539, หน้า 85) ได้วิจัยพบว่า ครูมีความต้องการอบรมด้านวัดผลและประเมินผลอย่างมากในเรื่องการวิเคราะห์ข้อสอบ สถิติ การวิเคราะห์แบบวัดผลและประเมินผลที่มีคุณภาพสำหรับทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณรัตน์ นันทจริต (2542, หน้า 143) ซึ่งวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางการพัฒนาการนิเทศการสอนดังนี้ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล จัดประชุมชี้แจงหรืออภิปรายปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียนเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวลิต ประทุมยศ (2544, หน้า 117) ซึ่งวิจัยพบว่า ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางในการพัฒนาความช่วยเหลือทางวิชาการดังนี้ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลตามสภาพที่แท้จริงของนักเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการวิจัยเชิงปฏิบัติการในห้องเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงาน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ด้านหลักสูตร ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ อภิปรายปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อสร้างความเข้าใจและหาแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และวิธีเขียนแผนการสอนขึ้นภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลจากผู้รับผิดชอบโครงการทั้งในระดับโรงเรียน จังหวัด และเขตการศึกษา
2. ด้านเนื้อหาวิชา ควรจัดประชุม ชี้แจง อบรม สัมมนา ให้ครูสามารถกำหนดรายละเอียดของเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอน วิชาภาษาอังกฤษ
3. ด้านวิธีการสอนและเทคนิคการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางเป็นปัญหาระดับมากจึงควรจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง และควรเน้นกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้มีความรู้ ความสามารถในการจัดทำคู่มือ หรือเอกสารประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

4. ด้านสื่อการเรียนการสอน ควรสนับสนุนให้ครูมีการผลิตสื่อการเรียนการสอนเพื่อนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ และควรจัดอบรมสัมมนาอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอนที่ดี

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษให้แก่ครูทุกปีการศึกษา มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และควรมีการติดตามผลอย่างจริงจัง เพราะการประเมินเป็นส่วนที่สำคัญและจำเป็นของกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งมีความหมายมากกว่าการให้เป็นเกรดหรือคะแนนรวมแต่เป็นการหาคำตอบที่สร้างสรรค์ในทางบวก และให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับความก้าวหน้าของผู้เรียนเพื่อตรวจสอบว่าการสอนนั้นบรรลุเป้าหมายในระดับใด ผลจากการประเมินจะนำไปสู่การตัดสินใจที่มีผลต่อโรงเรียนในเชิงบริหารและสร้างความเชื่อมั่นในสังคม

ในการวัดและประเมินผลผลการเรียนรู้สถานศึกษาจะต้องทำหลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติของสถานศึกษาไว้ เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกัน และเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับคุณภาพของผู้เรียน และสถานศึกษาแก่ผู้เกี่ยวข้องต่อไป

6. ควรจัดให้มีการนิเทศเพื่อให้ครูมีโอกาสพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งจะได้ทราบปัญหาและความต้องการเพื่อที่จะจัดการนิเทศได้อย่างเหมาะสมตามความต้องการของครู

7. ผู้บริหารควรให้ความสนใจและเป็นขวัญกำลังใจให้แก่ครูในการพัฒนาการเรียนการสอนอย่างจริงจัง สนับสนุนให้ครูมีการพัฒนาตนเอง มีการจัดแหล่งข้อมูลให้ครูได้ศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง สนับสนุนให้มีการศึกษาดูงานจากโรงเรียนอื่น และควรมีการติดตามผลการเรียนการสอนอย่างจริงจัง เพื่อการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนที่ดียิ่ง ๆ ขึ้น เพราะในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรม ในฐานะที่เป็นพลเมืองในยุคโลกาภิวัตน์ การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ไทยไปสู่สังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัญหาการนิเทศการสอนภาษาอังกฤษทุกเขตการศึกษา เพื่อจะได้เห็นภาพรวมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
2. ควรมีการวิจัยเรื่องการนิเทศการศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศ โดยเปรียบเทียบระยะเวลาการดำรงตำแหน่งหัวหน้าหมวดวิชา และจำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ ว่ามีผลต่อการนิเทศการศึกษาของหัวหน้าหมวดวิชาภาษาต่างประเทศต่างกันหรือไม่
3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลสำเร็จต่อการนิเทศการสอนของครูทางด้านวิชาการต่าง ๆ เช่น การนิเทศการสอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคม เพื่อพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น